

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2030/2017
21.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Будимир Дринчић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 429/17 од 04.05.2017. године, у седници од 21.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 429/17 од 04.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 1223/2015 од 16.11.2016. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, одржано је на снази решење о извршењу Основног суда у Сомбору, Судска јединица у Кули Ив 1345/2013 од 01.10.2013. године, којим је тужена обавезана да тужиоцу по основу Уговора о бизнис кредитним картицама од 25.10.2010. године исплати 1.472.962,36 динара, са законском зетезном каматом од 27.09.2013. године до исплате и трошкове извршног поступка у износу од 56.164,00 динара. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 45.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 429/17 од 04.05.2017. године, делимично је усвојена жалба тужене и преиначена првостепена пресуда тако што је решење о извршењу од 01.10.2013. године одржано на снази за износ од 411.645,00 динара са законском затезном каматом од 01.06.2011. године и за трошкове извршног поступка од 9.802,00 динара, док је у преосталом делу решење о извршењу укинато и тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.032,90 динара. Тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 78.665,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Предлогом за извршење од 26.09.2013. године, извршни поверилац је тражио исплату по основу веродостојне исправе износа од 1.472.962,36 динара са припадајућом законском затезном каматом и трошкове извршења. Првостепеном пресудом усвојен је захтев тужене за исплату наведеног износа, као и износа од 56.164,00 динара на име трошкова извршног поступка. Побижаним делом правноснажне пресуде првостепена пресуда је преиначена и тужена обавезана на исплату укупног износа од 421.447,00 динара са припадајућом каматом.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност побижаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побижаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

Није од значаја то што је побижаним делом другостепене пресуде преиначена првостепена пресуда, с обзиром да је ово преиначење било у корист ревидента, па би право на ревизију по основу овог преиначења, у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, могао остварити само тужилац.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић